

Andrzej Wiśniewski
Logika I
Materiały do wykładu dla studentów kognitywistyki

Wykłady 12 i 13. Dowód i dowodzenie w KRP.
Tezy KRP

Pojęcie dowodu w KRP

Pojęcia: formuły zdaniowej języka Klasycznego Rachunku Predykatów (dalej: *KRP*) oraz aksjomatu *KRP* zostały scharakteryzowane na poprzednich wykładach. Mówiąc dalej o formułach zdaniowych, będziemy mieli na myśli formuły zdaniowe języka *KRP*. Zbiór wszystkich aksjomatów *KRP* oznaczymy przez *Arp*.

Pojęcie *dowodu* formuły zdaniowej *A* w oparciu o zbiór aksjomatów *KRP* rozumiemy podobnie jak w przypadku *KRZ*.

Definicja 12.1. Dowodem formuły zdaniowej A w oparciu o zbiór aksjomatów KRP nazywamy skończony ciąg formuł zdaniowych, którego ostatnim wyrazem jest formuła A , taki, że dowolna formuła zdaniowa będąca wyrazem tego ciągu:

(1) jest aksjomatem KRP, lub

(2) powstaje z jakiegoś wcześniejszego wyrazu rozważanego ciągu poprzez zastosowanie:

- reguły podstawiania RP, lub

- reguły opuszczania dużego kwantyfikatora $O\forall$, lub

- reguły dołączania dużego kwantyfikatora $D\forall$, lub

- reguły opuszczania małego kwantyfikatora $O\exists$, lub

- reguły dołączania małego kwantyfikatora $D\exists$, lub

(3) powstaje z jakichś wcześniejszych wyrazów tego ciągu poprzez zastosowania reguły odrywania RO.

Definicja dowodu w KRP w wersji dla purystów prezentuje się następująco:

Definicja 12.1*. Dowodem formuły zdaniowej A w oparciu o $\mathbf{Arp}$ nazywamy każdy skończony ciąg formuł $D_1, D_2, \dots, D_n$ taki, że $D_n = A$ oraz dla każdego wskaźnika $k \leq n$ spełniony jest przynajmniej jeden z następujących warunków:

- (1) $D_k \in \mathbf{Arp}$;
- (2) istnieją: wskaźnik $i < k$, term τ oraz wskaźnik j takie, że τ jest podstawialny za x_j do D_i oraz D_k ma postać $D_i [x_j / \tau]$;
- (3) istnieją: wskaźnik $i < k$, formuły zdaniowe B i C oraz wskaźnik j takie, że D_i ma postać $B \rightarrow \forall x_j C$, natomiast D_k ma postać $B \rightarrow C$;
- (4) istnieją: wskaźnik $i < k$, formuły zdaniowe B i C oraz wskaźnik j takie, że x_j nie jest wolna w B , oraz D_i ma postać $B \rightarrow C$, natomiast D_k ma postać $B \rightarrow \forall x_j C$;
- (5) istnieją: wskaźnik $i < k$, formuły zdaniowe B i C oraz wskaźnik j takie, że D_i ma postać $\exists x_j B \rightarrow \forall x_j C$, natomiast D_k ma postać $B \rightarrow C$;
- (6) istnieją: wskaźnik $i < k$, formuły zdaniowe B i C oraz wskaźnik j takie, że x_j nie jest wolna w C , oraz D_i ma postać $B \rightarrow C$, natomiast D_k ma postać $\exists x_j B \rightarrow C$;
- (7) istnieją wskaźniki $i, j < k$ takie, że D_i ma postać $D_j \rightarrow D_k$.

Definicja 12.2. Tezą KRP nazywamy formułę zdaniową, która jest aksjomatem KRP lub posiada przynajmniej jeden dowód w oparciu o aksjomaty KRP.

Komentarz: Podobnie jak w przypadku KRZ, wystarczyłoby powiedzieć, że tezą KRP jest formuła zdaniowa, która posiada przynajmniej jeden dowód w oparciu o aksjomaty KRP. Powód jest następujący: niech A będzie dowolnym aksjomatem KRP. Ciąg jednoelementowy $\langle A \rangle$ jest, zgodnie z definicją 12.1*, dowodem formuły A w oparciu o Arp , jako że $A = A$ oraz $A \in Arp$. Taki „dowód” nie jest rzecz jasna żadnym *uzasadnieniem* aksjomatu; po prostu definicja dowodu została tak zbudowana, aby pojęcie tezy dało się zdefiniować prosto: teza to formuła zdaniowa, która ma przynajmniej jeden dowód w oparciu o aksjomaty. Ponieważ jednak powyższe zależności nie są od razu widoczne, zdefiniowaliśmy tu pojęcie tezy w sposób nieco redundantny.

Przykład 12.1. Oto dowód tezy:

$$(*) \quad \forall x_1 P_1^1(x_1) \rightarrow \exists x_1 P_1^1(x_1)$$

1. $\forall x_1 P_1^1(x_1) \rightarrow \forall x_1 P_1^1(x_1)$	[Ax.]
2. $\forall x_1 P_1^1(x_1) \rightarrow P_1^1(x_1)$	[1 O $\forall$]
3. $\exists x_1 P_1^1(x_1) \rightarrow \exists x_1 P_1^1(x_1)$	[Ax.]
4. $P_1^1(x_1) \rightarrow \exists x_1 P_1^1(x_1)$	[3 O $\exists$]
5. $(\forall x_1 P_1^1(x_1) \rightarrow P_1^1(x_1)) \rightarrow ((P_1^1(x_1) \rightarrow \exists x_1 P_1^1(x_1)) \rightarrow$ $\quad\quad\quad (\forall x_1 P_1^1(x_1) \rightarrow \exists x_1 P_1^1(x_1)))$	[Ax.]
6. $(P_1^1(x_1) \rightarrow \exists x_1 P_1^1(x_1)) \rightarrow (\forall x_1 P_1^1(x_1) \rightarrow \exists x_1 P_1^1(x_1))$	[5,2 RO]
7. $\forall x_1 P_1^1(x_1) \rightarrow \exists x_1 P_1^1(x_1)$	[6,4 RO]

Komentarz: Dowodem jest ciąg formuł zdaniowych; numery po lewej i komentarze po prawej to *informacja dowodowa*, która ułatwia nam życie, ale do samego dowodu nie należy. „Ax.” oznacza, że dana formuła jest aksjomatem KRP.

Dowody w KRP: przykłady

Przykład 12.2. Dowód tezy:

- (**) $\forall x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)) \rightarrow \exists x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2))$
1. $\forall x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)) \rightarrow \forall x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2))$ [Ax.]
  2. $\forall x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)) \rightarrow P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)$ [1 O $\forall$]
  3. $\exists x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)) \rightarrow \exists x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2))$ [Ax.]
  4. $P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2) \rightarrow \exists x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2))$ [3 O $\exists$]
  5. $(\forall x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)) \rightarrow P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)) \rightarrow$
 $((P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2) \rightarrow \exists x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2))) \rightarrow$
 $(\forall x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)) \rightarrow \exists x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2))))$ [Ax.]
  6. $(P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)) \rightarrow \exists x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)) \rightarrow$
 $(\forall x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)) \rightarrow \exists x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)))$ [5,2 RO]
  7. $\forall x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2)) \rightarrow \exists x_2 (P_7^2(x_2, a_{18}) \wedge P_6^1(x_2))$ [6,4 RO]

Komentarz: Kolory zostały użyte w celu uwidocznienia struktury dowodu; same formuły zdaniowe oczywiście „kolorowe” nie są.

Dowody w KRP: przykłady

Tezy (*) oraz (**) podpadają pod następujący schemat metajęzykowy:

$$(***) \quad \forall xA \rightarrow \exists xA$$

gdzie x reprezentuje dowolną zmienną indywiduową¹, a A – dowolną formułę zdaniową. Ponadto dowody tez (*) oraz (**) mają *wspólny schemat*:

1. $\forall xA \rightarrow \forall xA$	[Ax.]
2. $\forall xA \rightarrow A$	[1 O $\forall$]
3. $\exists xA \rightarrow \exists xA$	[Ax.]
4. $A \rightarrow \exists xA$	[3 O $\exists$]
5. $(\forall xA \rightarrow A) \rightarrow ((A \rightarrow \exists xA) \rightarrow (\forall xA \rightarrow \exists xA))$	[Ax.]
6. $(A \rightarrow \exists xA) \rightarrow (\forall xA \rightarrow \exists xA)$	[5,2 RO]
7. $\forall xA \rightarrow \exists xA$	[6,4 RO]

---

¹ Litery x używam tutaj zatem jako metazmiennej, której wartością może być jakakolwiek konkretna zmienna indywiduowa. Na poprzednim wykładzie litera x występowała w innej roli: jako skrót napisu x_1 .

Dowody w *KRP*

Wyrażenie (***) nie jest tezą *KRP*, lecz *schematem tez*, inaczej: *metatezą*. Podobnie powyższy ciąg wyrażeń metajęzykowych nie jest dowodem, lecz *schematem dowodu*. W praktyce wygodniej jest operować metatezami (każda z nich jest „przepisem” budowania nieskończenie wielu tez) oraz podawać schematy dowodów (każdy taki schemat jest „przepisem”, zgodnie z którym możemy zbudować dowód tezy podpadającej pod odpowiednią metatezę).

Schematy dowodów, których ostatnim wyrazem jest dana metateza, będziemy nazywać po prostu dowodami tej metatezy.

Podobnie jak w przypadku *KRZ*, w dowodach (i schematach dowodów) w *KRP* możemy używać w charakterze przesłanek nie tylko aksjomatów *KRP* (względnie schematów aksjomatów), lecz również uprzednio udowodnionych tez (metatez). Powód jest prosty: każdy dowód, w którym korzystamy z tez uprzednio udowodnionych można „przedłużyć” w taki sposób, aby jedynymi przesłankami były aksjomaty.

Przykład 12.3. Poniżej podane zostały dowody dwóch metatez:

(i) $\forall xA \rightarrow A$.

1. $\forall xA \rightarrow \forall xA$ [Ax.]
2. $\forall xA \rightarrow A$ [1 O $\forall$]

(ii) $A \rightarrow \exists xA$

1. $\exists xA \rightarrow \exists xA$ [Ax.]
2. $A \rightarrow \exists xA$ [1 O $\exists$]

Za dowód metatezy (***) możemy teraz uznać następujący ciąg formuł metajęzykowych:

1. $\forall xA \rightarrow A$ [(i)]
2. $A \rightarrow \exists xA$ [(ii)]
3. $(\forall xA \rightarrow A) \rightarrow ((A \rightarrow \exists xA) \rightarrow (\forall xA \rightarrow \exists xA))$ [Ax.]
4. $(A \rightarrow \exists xA) \rightarrow (\forall xA \rightarrow \exists xA)$ [3,1 RO]
5. $\forall xA \rightarrow \exists xA$ [4,2 RO]

Dowody w KRP

Ponieważ *KRP* jest “nadbudowany” nad *KRZ*, w dowodach w *KRP* możemy stosować analogiczne wtórne reguły inferencyjne, jak w przypadku *KRZ*.

Przykład 12.4. Przypomnijmy regułę wtórną opartą na prawie sylogizmu hipotetycznego:

$$\begin{array}{l} \text{RSH: } A \rightarrow B \\ \quad B \rightarrow C \\ \hline A \rightarrow C \end{array}$$

Dowód metatezy (***) możemy poprowadzić następująco:

1. $\forall x A \rightarrow A$ [(i)]
2. $A \rightarrow \exists x A$ [(ii)]
3. $\forall x A \rightarrow \exists x A$ [1, 2 RSH]

W KRP mamy ponadto *swoiste* wtórne reguły inferencyjne. Przykładem jest **reguła generalizacji**:

$$\text{RGEN: } \frac{A}{\forall x_i A}$$

Dlaczego **RGEN** jest regułą wtórną? Załóżmy, że w dowodzie „doszliśmy” do formuły A . Dalej możemy poprowadzić dowód następująco:

$A \rightarrow ((B \rightarrow B) \rightarrow A)$	<i>[Ax.], wybieramy B takie, że x_i nie jest w nim wolna.</i>
$(B \rightarrow B) \rightarrow A$	<i>Na mocy RO, bo mamy już A.</i>
$(B \rightarrow B) \rightarrow \forall x_i A$	<i>Na mocy $D\forall$, bo x_i nie jest wolna w B.</i>
$B \rightarrow B$	<i>[Ax]</i>
$\forall x_i A$	<i>Na mocy RO.</i>

Zamiast wykonywać powyższe, standardowe kroki, możemy zatem zastosować **RGEN** i „od razu” otrzymać $\forall x_i A$.

Uwaga: Nie należy stosować **RGEN** jako schematu wnioskowania dedukcyjnego – konsekwencje mogą być bolesne :)

Dowody w KRP

Budując dowody metatez, możemy korzystać zarówno z metatez uprzednio udowodnionych, jak i z ich tzw. *pseudopodstawień*. Oto przykład:

1. $\neg A \rightarrow \exists x \neg A$
2. $(\neg A \rightarrow \exists x \neg A) \rightarrow (\neg \exists x \neg A \rightarrow A)$ [Ax.]
3. $\neg \exists x \neg A \rightarrow A$ [2,1 RO]
4. $\neg \exists x \neg A \rightarrow \forall x A$ [3 D $\forall$]

Poprzednio udowodniliśmy metatezę:

$$(ii) A \rightarrow \exists x A$$

Znaczy to, że dowolna formuła zdaniowa o powyższym schemacie jest tezą KRP. A jeśli tak, to również dowolna formuła zdaniowa, której „składniki” mają postać $\neg A$. Z tego właśnie powodu możemy użyć wyrażenia (1) jako przesłanki w dowodzie metatezy:

$$\neg \exists x \neg A \rightarrow \forall x A$$

Dowody w KRP

Uzbrojeni w powyższe wyjaśnienia, mogą teraz Państwo przystąpić albo do rozszyfrowywania notatek z wykładu, albo do studiowania odpowiedniego rozdziału podręcznika Tadeusza Batoga pt. „Podstawy logiki”.

Klasyczny Rachunek Predykatów z Identyecznością

Patrząc z czysto syntaktycznego punktu widzenia, znak równości/ identyczności = jest predykatem dwuargumentowym: w połączeniu z dwiema nazwami tworzy on wyrażenie o kategorii zdania.

W języku *KRP* dysponujemy nieskończoną ilością predykatów dwuargumentowych i nic nie stoi na przeszkodzie, aby uznać, że jeden z nich – np. P_1^2 – reprezentuje właśnie predykat =.

W *KRP* o predykacie = zakładamy to samo, co o innych predykatach dwuargumentowych – czyli niewiele. Z drugiej strony, jest przedmiotem kontrowersji, czy równość/ identyczność jest stałą logiczną, czy też nie.

Jakkolwiek rozstrzygniemy tę kontrowersję, warto wiedzieć, że obok Klasycznego Rachunku Predykatów istnieje również Klasyczny Rachunek Predykatów z Identyecznością (dalej: *KRP=*).

Klasyczny Rachunek Predykatów z Identyecznością

Przypomnijmy, że język $KRP_ =$ budujemy prawie tak samo, jak język KRP ; w języku $KRP_ =$ mamy jednak, obok „standardowych” formuł atomowych języka KRP , również formuły atomowe postaci:

$$\tau_1 = \tau_2$$

gdzie τ_1, τ_2 są termami.

Różnica między KRP a $KRP_ =$ polega na tym, że w $KRP_ =$ oprócz wszystkich aksjomatów KRP występują również dodatkowe aksjomaty, charakteryzujące predykat $=$. Aksjomaty te zwiemy *aksjomatami identyeczności*.

Aksjomaty identyeczności można formułować na kilka sposobów. My przyjmujemy tutaj, że aksjomaty identyeczności to formuły zdaniowe języka $KRP_ =$ podpadające pod następujące schematy:²

---

² Znaków $x, y, z, z_1, \dots$ używam tutaj jako metazmiennych, reprezentujących zmienne indywidualne.

Klasyczny Rachunek Predykatów z Identyfikacją

- (i) $x = x$
- (ii) $x = y \rightarrow y = x$
- (iii) $x = y \wedge y = z \rightarrow x = z$
- (iv) $x = y \rightarrow (F_k^n(z_1, \dots, z_{i-1}, x, z_{i+1}, \dots, z_n) = F_k^n(z_1, \dots, z_{i-1}, y, z_{i+1}, \dots, z_n))$
- (v) $x = y \rightarrow (P_k^n(z_1, \dots, z_{i-1}, x, z_{i+1}, \dots, z_n) \leftrightarrow P_k^n(z_1, \dots, z_{i-1}, y, z_{i+1}, \dots, z_n))$

Komentarz: Napis $F_k^n(z_1, \dots, z_{i-1}, x, z_{i+1}, \dots, z_n)$ oznacza dowolny term, zbudowany z symbolu funkcyjnego F_k^n (gdzie $n \geq 1$, $k \geq 1$) oraz n zmiennych indywidualnych, którego i -tą zmienną ($1 \leq i \leq n$) jest to samo x , o którym mowa w poprzedniku implikacji (iv). Podobnie czytamy napis $F_k^n(z_1, \dots, z_{i-1}, y, z_{i+1}, \dots, z_n)$ – z tym, że teraz i -tą zmienną jest y występujące w poprzedniku implikacji (iv). Tak więc wzór (iv) wyznacza w istocie nieskończenie wiele schematów aksjomatów.

Podobnie jest w przypadku wzoru (v). Różnica polega na tym, że w (v) mówimy o predykatkach n -argumentowych ($n \geq 1$) oraz o formułach atomowych.

Zbiór wszystkich aksjomatów identyfikacji oznaczymy symbolem **Id**.

Klasyczny Rachunek Predykatów z Identyfikacją

Każda teza KRP jest tezą $KRZ_{=}$, ale nie na odwrót. Niżej podaję dwa przykłady dowodów tez specyficznych dla $KRP_{=}$.

Przykład 12.5. Dowód tezy $\exists x_1(x_1 = a_1 \wedge P_1^1(x_1)) \rightarrow P_1^1(a_1)$

1. $x_1 = x_2 \rightarrow (P_1^1(x_1) \leftrightarrow P_1^1(x_2))$ [Ax.]
2. $(P_1^1(x_1) \leftrightarrow P_1^1(x_2)) \rightarrow (P_1^1(x_1) \rightarrow P_1^1(x_2))$ [Ax.]
3. $x_1 = x_2 \rightarrow (P_1^1(x_1) \rightarrow P_1^1(x_2))$ [1,2 RSH]
4. $x_1 = x_2 \wedge P_1^1(x_1) \rightarrow P_1^1(x_2)$ [3 RIMP]
5. $x_1 = a_1 \wedge P_1^1(x_1) \rightarrow P_1^1(a_1)$ [4 RP: x_2 / a_1]
6. $\exists x_1 (x_1 = a_1 \wedge P_1^1(x_1)) \rightarrow P_1^1(a_1)$ [5 D $\exists$]

Klasyczny Rachunek Predykatów z Identyfikacją

Przykład 12.6. Dowód tezy $P_1^1(a_1) \rightarrow \forall x_1 (x_1 = a_1 \rightarrow P_1^1(x_1))$.

1. $x_1 = x_2 \rightarrow (P_1^1(x_1) \leftrightarrow P_1^1(x_2))$ [Ax.]
2. $(P_1^1(x_1) \leftrightarrow P_1^1(x_2)) \rightarrow (P_1^1(x_2) \rightarrow P_1^1(x_1))$ [Ax.]
3. $x_1 = x_2 \rightarrow (P_1^1(x_2) \rightarrow P_1^1(x_1))$ [1,2 RSH]
4. $P_1^1(x_2) \rightarrow (x_1 = x_2 \rightarrow P_1^1(x_1))$ [3 RKO]
5. $P_1^1(a_1) \rightarrow (x_1 = a_1 \rightarrow P_1^1(x_1))$ [4 RP: x_2 / a_1]
6. $P_1^1(a_1) \rightarrow \forall x_1 (x_1 = a_1 \rightarrow P_1^1(x_1))$ [5 D $\forall$]

Dodatek:

A oto lista rozważanych metatez *KRP* (w przyjętej na tym wykładzie notacji³; w nawiasach kwadratowych podaje standardowe nazwy – o ile takie istnieją):

1. $\forall xA \rightarrow A$

2. $\forall xA \rightarrow A[x/\tau]$, o ile term τ jest podstawialny za x do A

[*Dictum de omni*]

3. $A \rightarrow \exists xA$

4. $A[x/\tau] \rightarrow \exists xA$, o ile term τ jest podstawialny za x do A

[*Dictum de singulo*]

---

³ Liter x, y używam tutaj jako metazmiennych, reprezentujących zmienne indywidualowe.

5. $\forall xA \rightarrow \exists xA$

6. $\forall xA \leftrightarrow \forall yA[x/y]$, *o ile zmienna y nie jest wolna w A oraz y jest podstawialna za x do A.*

7. $\exists xA \leftrightarrow \exists yA[x/y]$, *o ile zmienna y nie jest wolna w A oraz y jest podstawialna za x do A.*

[(6) i (7) to prawa przemianowywania zmiennych związanych]

8. $\forall xA \leftrightarrow A$, *o ile A nie zawiera x jako zmiennej wolnej.*

9. $\exists xA \leftrightarrow A$, *o ile A nie zawiera x jako zmiennej wolnej.*

$$10. \forall x \forall y A \leftrightarrow \forall y \forall x A$$

$$11. \exists x \exists y A \leftrightarrow \exists y \exists x A$$

$$12. \exists x \forall y A \rightarrow \forall y \exists x A$$

[(10), (11) i (12) to prawa przestawiania kwantyfikatorów]

$$13. \forall x \forall y A \rightarrow \forall x A[y/x], \text{ o ile } x \text{ jest podstawialna za } y \text{ do } A.$$

[Prawo łączenia dużych kwantyfikatorów]

$$14. \exists x A[x/y] \rightarrow \exists x \exists y A$$

[Prawo rozdrabniania małych kwantyfikatorów]

$$15. \neg \forall x A \leftrightarrow \exists x \neg A$$

$$16. \neg \exists x A \leftrightarrow \forall x \neg A$$

[(15) i (16) to prawa De Morgana]

17. $\forall x A \leftrightarrow \neg \exists x \neg A$

18. $\exists x A \leftrightarrow \neg \forall x \neg A$

19. $\forall x(A \rightarrow B) \wedge A \rightarrow B$

20. $\forall x(A \rightarrow B) \wedge A[x/\tau] \rightarrow B[x/\tau]$, o ile term τ jest podstawialny za x do A i do B .

21. $\forall x(A \rightarrow B) \rightarrow (\forall x A \rightarrow B)$

22. $\forall x(A \rightarrow B) \rightarrow (\forall x A \rightarrow \forall x B)$

[Prawo rozkładania dużego kwantyfikatora]

23. $\forall x(A \rightarrow B) \wedge A \rightarrow \exists xB$

24. $\forall x(A \rightarrow B) \rightarrow (A \rightarrow \exists xB)$

25. $\forall x(A \rightarrow B) \rightarrow (\exists xA \rightarrow \exists xB)$

[Prawo rozkładania małego kwantyfikatora]

26. $\forall x(A \rightarrow B) \leftrightarrow (\exists xA \rightarrow B)$, o ile x nie jest wolna w B .

27. $\forall x(A \rightarrow B) \leftrightarrow (A \rightarrow \forall xB)$, o ile x nie jest wolna w A .

28. $\exists x(A \rightarrow B) \leftrightarrow (\forall xA \rightarrow B)$, o ile x nie jest wolna w B .

29. $\exists x(A \rightarrow B) \leftrightarrow (A \rightarrow \exists xB)$, o ile x nie jest wolna w A .

30. $\forall x(A \wedge B) \leftrightarrow \forall xA \wedge \forall xB$

[Prawo rozdzielności dużego kwantyfikatora względem koniunkcji]

31. $\exists x(A \vee B) \leftrightarrow \exists xA \vee \exists xB$

[Prawo rozdzielności małego kwantyfikatora względem alternatywy]

32. $\forall xA \vee \forall xB \rightarrow \forall x(A \vee B)$

33. $\exists x(A \wedge B) \rightarrow \exists xA \wedge \exists xB$

34. $\forall x(A \wedge B) \leftrightarrow \forall xA \wedge B$, o ile x nie jest wolna w B .

35. $\forall x(A \wedge B) \leftrightarrow A \wedge \forall x B$, o ile x nie jest wolna w A .

36. $\forall x(A \vee B) \leftrightarrow \forall x A \vee B$, o ile x nie jest wolna w B .

37. $\forall x(A \vee B) \leftrightarrow A \vee \forall x B$, o ile x nie jest wolna w A .

38. $\exists x(A \wedge B) \leftrightarrow \exists x A \wedge B$, o ile x nie jest wolna w B .

39. $\exists x(A \wedge B) \leftrightarrow A \wedge \exists x B$, o ile x nie jest wolna w A .

40. $\exists x(A \vee B) \leftrightarrow \exists x A \vee B$, o ile x nie jest wolna w B .

41. $\exists x(A \vee B) \leftrightarrow A \vee \exists x B$, o ile x nie jest wolna w A .

42. $\forall x(A \leftrightarrow B) \rightarrow \forall x(A \rightarrow B) \wedge \forall x(B \rightarrow A)$

43. $\forall x(A \leftrightarrow B) \rightarrow (\forall xA \leftrightarrow \forall xB)$

44. $\forall x(A \leftrightarrow B) \rightarrow (\exists xA \leftrightarrow \exists xB)$